

«**»** աց ս
սեսա-
րան -
ներ»: Զանգվածներին կառավարե-
լու հին հոռմեական մերողն առ
այսօր չի կորցել իր նշանակու-
թյունը և շարունակում է մնալ
այս կամ այն վարչակարգի հարա-
տիքության հիմքը: Նորանկախ դե-
տուրյուններում «հացի» դակասը
սիստեմ է հիմնական շետարտում-
ներն անել «տեսարանների» վրա.
ինչը դեմք է հնարավորություն տա-
ելիարածելու վարչակարգի իշխա-
նությունն այնքան ժամանակ, քա-
նի դեռ զգացմունքային «տեսարան-
ներն» ի վիճակի են փոխարժուց-
լու ինչպես «հացի» դակասը. այն-
դեռ էլ հասարակության մյուս
դահանջմունքները: Այսպես, Լի-
վայում Սեյմի ընթացքություններից ա-
ռաջ սոցիալ-դեմքրատական ուժե-
րի ակնկալվող հաղթանակը կան-
խելու համար խաղարկվեց նախ-

խօսութեան խալարգոց էաք կին Պարշաղես Պետունսկեննի ՊԱԿ-ի գործակալ լինելու խաղա-
խարը, «Տեսարան», որը կազմակե-
ռիչների կարծիքով ընտրողների աշ-
խում դեմք է լրոցեր ազգային-դե-
մոկրատական իշխանության ժաղա-
խական անձեռնահատությունն ու
անկարողությունը: Լիսվայում դա
չորդեց: Իշխանությունը փոխվեց
և «Սայոստիաը» խայտառակ դար-
ստրյուն կրեց, ես մեկ անգամ ա-
դացուցելով, որ իր քե շատ առողջ
հասակալության մեջ ամբոխավա-
րական կարգախոսներով դաշ-
տանվող դիմեանմիզի բացահայտ-
ման համար տասնամյակներով
խաղակվող ողբերգություն դեմք
չ:

«Սի որ կար է», քայլ ոչ ամենութեմ: Խենակառավարումից զորկ, շիալասարակոված հասարակորյուններում, ուր դատմական ճակատագրի բերումով ծառացած հիմնահարցերը դրւու են «հացի» խնդիր տրանսկիներից և տաս ավելի ընդգրկուն են ու ցավուն, «տեսարանների» ստոյունավետորյունն ամենամեծաւ մեծ է, ուստի եւ տահարեր: Նորաստեղծ հայկական դեսականուրյան մեջ արդեն խաղարկվել են երեք մեծ «ժամանելու» եւ երեսն էլ առավելագույն հաջողուրյամբ ծառայել իրենց նոյագին: Առաջինը, նախազահական ընտրույթուններին նախորդած ամիսներին խաղարկված «Լեռն-Վազգեն» քաղաքական դրաման եւ, որն ընտրույթուններից տաս առաջ կանխորուց ներկայի նախազահի հաղթանակը: Երկրորդը Շահումյանի և Մարտակերտյայունալի իրադարձություններից հետո ծնոնարկված լայնածավառ հարձակումն եւ ընդդիմուրյան վրա, ի դեմս վարչակարգի կառ ծիրով ամենավտանգավոր ուժի Դաշնակցության, որի հիմքու ընկած էին գլխավոր դերակատարի դերն օտանձնած հանրային ըյան նախազահի մերկացումները Խրականում դա ոչ այլ ինչ է՝ տան վարչակարգի գլխակորույց խոճանոր եւ վախը, որ այս մեկ կարող է շնարավել, քայլ նարեւ վեց, նաև հաջող «տեսարաններից» առաջ առաջ գլխավոր դերակատարի դերն օտանձնած հանրային ըյան նախազահի մերկացումները Խրականում դա ոչ այլ ինչ է՝ տան վարչակարգի գլխակորույց խոճանոր եւ վախը, որ այս մեկ կարող է շնարավել, քայլ նարեւ վեց, նաև հաջող «տեսարաններից»

Եւ, ի Վերջո, այսօր խաղար վասն է եռոր տեսարանը կապվա ներքաղաքական, սոցիալակա դայրունը կանխելու խնդրի հե ուր առանցքային զերն սահմանի Առև Բիյանն իր ծայրահետ խ դադապատճենությամբ: Հերքակա անգամ եղացող կարսայից գոր չին դուրս բռնելու իրաւայի ն ջոց գտնվեց, հարվածի ուղղություն ուղիւղու մի եռոր կողմի վրա, ո և կտղառի հասարակության ն սուս կուտակած Վերմանունի էն զիան: Դատելով մամուլից եւ հ ռախոսազանգերից եկող արձ զանից, հասարակությունը կ սկսեց առաջարկած խայջը և իր դարձուրյաները կզարգանան և խատեալած ոռությամբ:

Մենք առջև անդրադարձել ենք
ծայրահեղ խաղաղադասության
խաղական մասնակությանը եւ գտ
նում ենք, որ խաղաղության ան
իրածության զարգացման ամեն

լի մեծ, վարկարեկիչ հարգած հասցնել հնարավոր չեւ, բան դա արեց, զուցե և լավագույն մրութերից դրվագ. Առո՞ Բէյանը Քայց «ըլեյանիզմը» իր բոլոր ածանցյալներով հանդերձ իրավիճակից բխող հետեւանք է. իսկ այնու հասարակական միտքը մեծ ողեւորույթամբ ծեռնամուխ եղավ հաշվինարդար տեսնելու հետեւանիցի հետ, չուսափելով այն ծնած դասառները, եւս մեկ անգամ փաստում է մեր հասարակության մեջ արդեն ժխուր ավանդույթ դաշտածերեւույրը՝ հոխուր ու կատաղի դայլար հողմաղացների դեմ, ուր մենք դրսեւորում ենք մեր լավագույն հասկանիւնները՝ անկառավարելի զգացնությանը բրյուն, իննամուաց, դրանով իսկ խիս վերացական հայենասահմուրյուն եւ, իհարկե, ագրեսիվուրյուն. որի շի

կացման աստիճանը կոչված է
մրազնելու տաճարանուրյունը:

Խարկան է, եթ ասում են, թե
դասեւազնող Եւլբում խաղաղա-
դաշտուրյան զաղափարներն ան-
գան իրենց ծայրահեռ դրսնորում-
ներով նվազագույնը կործանաւա-
նն, իսկ առավելագույնը դափառ-
նուրյուն: Բարդ, այսինքն զարգաց-
ման ընական ընթացք ունեցող
հասարակուրյուններում և ուղարկացած զաղափարախոսու-
րյուններ եւ շարժումներ, որոնք հա-
ճախ ուղղված են Տվյալ Եկեղի դի-
տականուրյան իհմտիի եւ խաղափ-
ական շահերի դեմ: Խորայիշում ար-
դիս ուրց Երեք տաճանայակ առկա-
նեն ծայրահեռ խաղաղադաշտու-
րյանը հարող հոսանքները: Ավելին
կան կրօնական հոսանքներ, ո-

Ուստի վասնզը ոչ թե ինքնի «բլյանիզմն» է, այլ դեսականության և զաղափարական ազգային առանցքի բացակայության դայնաներում ննանորակ և գույնացած ավելի աղետարեց զաղափարական կարգածահար լինելու հասարակության դատաստակամությունը։ Այդիս արդեն եղավ դաշտակազմին, բոլեւուիլյան վարակի աննախադեղ արագընքաց տարածական ժամանակակից, իսկ այսօտ դրա առաջին ախտանիւթյունները կրոնական աղանդեմությ անարգել տարածումն

ՏԻԳՐԱՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԵԱՆ

ԿԱՏԱՐԻ ՊԱՅՔԱՐ ՅՈՒՄԱՐԱՑՆԵՐԻ ԴԵ

«Ճշմարտության մեկ խոսքն ավելի ծանր է
քան մնացյալ ողջ աշխարհը»

Համամարդկային զայրագութիւն իմաստություն

հայ հասպրակուրյան մեջ։ Իր կան աղեքը, որն այսօր արդեն ո բյեկտիվ իրականություն է դեսկանության և այն կառուցելու հռուսակարի բացակայությունն է։ Հանգի այսօրվա իշխանությունն ըլլը, որոնք դեռևս չու տարի դեկադակարդական կարելու են երկիրը, անքննունա են իրականացնելու այդ գերխնդա րը։ Սա է մեր այսօրվա իիմնահա ցը և դրան են արդեն ածանցվու կործանարար ոլատերազմի, տնտես

կան վլուգման, սոցիալական ար-
ժի և բոլոր այլ խնդիրները:

Ծը սի կողմ բոլոնեմ ամպ
գոռզո հայրենասիրուրյունը. դու
րաքաղիների և ազամամարտիկն
դի անոնից խոսելու ու նրանց բ
կունեում ազջի և հայրենիքի շ
հերի մասին հոլուրտալու արաւու
վոր որակի կան. առա կկան
նենք միեւնույն դաժան ճշնարա
բյան առջեւ. տիեսականուրյան բ
ցակայուրյան դայնաններում որ
տերազմը կործանարաւ է. Աղե
երկարածզնան հնարավորուրյուն
դեռ չի նեանակում. որ մենք կա
խում ենք այն. Այսօվա իրավու
ձուրյունները մնաց տանում նն նու
րիեյանական վերջարանին. բա
այլ. ավելի բնական համարվ
ճանադպահով. ուր վերջարան
հաւաքվելու միտքը կրելադրվի ոչ
զիտակցուրյամբ. այլ օրյեկտիվ
բականուրյան ծանուրյան ս
եւ այս տեսանկյունից մնե հարց
կան է. թե ո՞վ է ավելի ցնորդվ
հանգույցը մնկ հարվածով կտես
հավակնուրյուն ունեցող թիեյս՝
ու եւսկ առաջանակ ու ու ու

վանում, իսկ մենք անկարողություն
եւ մտավոր ամլուրյան ճակիճ, ու
սօր ծեռնում է բոլոր նրանց, ովքան
ծեացնում են, թե իշխանություն
են կամ ընդդիմություն, մտավոր
կանություն, կամ զինվորական
բյուն, ովքեր վախսենում են ու
ոնչ իրենց շարած գործերի կուտ
կումից առաջացած նսվածի բ
դանքը, բանզի կխեղիվեն և
պարզաբանեած:

Ամիսներ առաջ «Արարածիւ
յելյան հակամարտորյան հայե-
կան դասերը» հոդվածում մե-
նահանգութեամբ էլլու.

նախազգութանոմ էինք, որ դա
բազմը Լեռնային Ղարաբաղ
կառող է վերածել Հայաստանի
սփյուռքի հայուրյան մի սվե
համաձի ազգային սնափառ
քյոնը գոհացնելու կոչված խո-
դանիւթի, թեև իրականում երա-
ծառայությունը Լեռնային Ղա-
րաղի հիմնահարցի հայանուս
հանգուցալուծման գործում ց
ցարդական նայելից այն կողմ
անցնելու: Այսօր սա ոչ թե
մասվախուրյուն է, այլ իրադուրյ
էնուաֆինաւան մերժականը:

Հարավուսակած Վարչախմառվը հարկեց ԼՂՀ-ի խնդիրը իշխանությունը գրավելու համար, իսկ առաջնային պատճենում է այն ամենն զարդարական դատարանուն նորագույնը: Ըստ մուրյունը շահարկում է ազգային բուռն քաղաքական որոշումը՝ տարի տղագործությունն առանձնահատ համար: Իսկ հասարակությունը դաշտում է ԼՂՀ-ի խնդրով, ցագույն քնարդեմներին տուր սպանեցությունն առաջացնելու համար:

ճահարեր ճահիճը, որից դուս զալու ուղղորդյամբ նողատկային ժակեր ոչ ոք չի անում:

Ժամանակն աշխատում է Երանց օգսին, ովքեր հայ ժողովրդի ազգային անվտանգությունն ու բադական աղազան տևանում են անդիմուրյան և իր դարավոր հակառակորդ-հարեւանին անյսու հղատակվելու մեջ։ Այս նորատակին հասնելու համար դեմք է խափանել դեսականուրյան կառուցմանը, իսկ ժողովրդի ինքնուրյան զիսակցուրյունը խնդրել երկարաւեճ և հյուծիչ դատերազմի արյան ու սառադանի մեջ։ Պետականուրյանը չուստանված դարարայան դատերազմը այնոինչ մի դաս կլինի այս ժողովրդի համար, որ նա երկար ժամանակ կսպասվի ազգային հավակնուրյուններից։ Պատերազմը օրյեկտիվ իրականուրյամբ դարտադրված իրողուրյուն է, բայց որովհազի նա չինի օրյեկտիվունն կործանարար, այն դեմք է զուգորդվի լիարժեք դեսականուրյան շինարարուրյանը, այլադեմ իրավիճակից ծնվող ցնորային զաղափառները նաև առ նաև կոշշացնեն մեր հասարակուրյունը և ոչ մի ամրոխավարական ճիշկան հոխորտանք այդ ընթացքը չի կանչի։

Սահմանադրական բոլոր հետ-
րավոր միջոցներով վարչակարգը ե-
նա խղաքականությունը փոխելու
խնդիրն այժմ օրակարգի կարեն-
տազույն խնդիրն է: Այսպիսա, եր-
իշտող վերանիստավոր կավարժի Հա-
յասանի կենսադրահովման բոլոր
խողովակները (հաց, էլեկտրակեն-
տիա, ճանապարհներ) Թուրքիայի
հետ կապելու իր հետևողական խ-
ղաքականությունը, այլևս անի-
մաս կընի բննարկել ճի՞ռ է ար-
դյուն ծայրահեղ խաղաղադրաւու-
թյունը կամ մեկ այլ համանման
զաղափար, թե՞ ոչ: Եւ նրանք, ովք-
ւոր միտունավոր ուղղում են հա-
սարակության ցանումը ոչ թե «բլե-
յանիզմները» ծնող ոյածնարի, այ-
հետեւանդի վրա, անհրաժեշտ մաս-
նակն են շահում բուժական գրեա-
խառնության մեջ «հայկական
դրախտը» կերտողների համար: Ին-
նին հասկանալի է, որ այդ դրախ-
տում չի լինելու ոչ Ղարաբաղի խն-
դիր եւ ոչ էլ Ղարաբաղ:

Մեր ժողովրդի ազգային այլերը
մեկ անգամ արդեն փորձեցին ինք
նահաստաման զոյաղայքարի դժու
վարին ճանաղարհը փոխարինեց
թյուզանդիայի եղբայրական զոյուն
կում անվտանգություն եւ բարեկեց
ցորյուն առահովելու դյուրին տա
թերակով։ Հազարամյա անգոյությունից
վերակենդանացած ժողովը վուրուց
գրեթե նույնը կրկնեց դա
բասկօրին, փորձելով բախ ու եռ
ջանկություն գտնել խորհրդային ժողովուրդների մեծ ընտանիքուն։ Են
կու դեղբուն էլ վերջնական ան
դյունից ողբերգական եղավ։ Այժ
խորհրդային գրկախառնությունից
մնացած փերանների առազան ու
զոյն են վսահել անմիջական հա
րեւանի եւ նիշազգային հանրու
թյան ողորմածությանը։ Ողորմածու
թյուն, որը կոչված է փոխարինելով
լիարժեք դիւտականության կառուց
մանը, ինքնուրույն բաղաբականու
թյան և բաղաբական մաժի ծեւա
վորնանը, ոնքորմացիայի ու ազգա
յին վերածննդի իրականացման
ծեռք թերելիք փոթիկ, բայց սեփական
կան եւ դրանով իսկ դաշնական
թեն արժենավորված բաղաբակըրո
թյանը։ Այսինքն միջոցառումներ, ո
րոնք խորը են սեղծազործական
կառուցդական տաղանդից զուր
հաղթանակած հեղափոխության
մեջնականությունը։

Պատմական ընթացքի կրկնությանը դիմակայելու կոչված ուժը բույջ են եւ հավասարապես անընդունակ. իսկ իսաւրակուրյունամ առ ժամ հակվում է օսարի դուռածուրյամբ հանգիս ու բարեցուրյուն սահնալու հերքակախարկանքին ուժերն ու կարողությունները սղառելով «ըլեյանի մի» նաև հողմադաշների դիմ կատարելու արարության:

այստանի
սեսնական
ծանրազույն
զալու համար իշ-
ո հայտարարել են
որդընբացի սկիզբ,
ոյսանալու հասա-
ւ վերափոխման եւ
ան հասարակարգի
ար: Խոսքը սեփա-
մասին է, որի ըն-
թափման է ենրարկ-
ութեանի եւ հենց մեր
ով կուտակված կա-
մադրություն եւ
ոցառում, որը ող-
բողջ արտօվ: Բայց
ն զալս մի շարժ
ով մեր կարծիքով
և են դառն սեփա-
ն անցկացման
արությունն այսօր
ձեւերով:

Տարի առաջ Լեւոն Տեր-Պետրոսյան
ընտրությամբ հույս ունեինք ուժով
լուծել արցախյան հանգույցը: Հա-
մենայն դեղու բնակչության մ-
զզալի հատկած այդուս է մսու-
ծում: Այսօր այդ հատկածն էլ
երկփեղկված: Հայաստանի մե-
տարգա Վաղեմուրյան վիճակն
Աղրեցանում, որը դեռ նմանատի-
հույսեր է կարում Էլիիրեցի հե-
քացախոսության և ժողովրդավա-
րության խորացմանը զուգահե-
հարեան երկիր կիայնենի Հայա-
ստանի այսօրվա իրավիճակում և
այնտեղ էլ կծնվեն թեյաններ: Ցո-
վոք, մասուլի սույն հնարավորո-
բյունները բույլ չեն տալիս ընդա-
ձակվել առավել ամրողությամ-
իխնավորելու մեր տեսակետը: Հա-
կինի անդրադառնալ Աղրեցան
ներքին խաղաքական և տնտեսակա-
րավիճակին, մանրամասն վերո-
ծել արտաքին խաղաքականությա-
ուրու նրերանգներ, մասնավորա-
դես հարեան երկրների դիրքուր-
ությունները ներկայացնել, վերջադի-
ամենայն լրջությամբ նոտենա-
նախկին հոմոսվեսիկուսի. իս-
այժմ մուտքամանի հոգեբանակա-
նեկեօնեթին և ասուն:

սեփականաւորհում անցկաց
Քայլ այն ծեւերով. ինչողիսին
քաղրպում է այն իրազորե
կկանգնեցնի ավելի լուրջ խնդիր
ի առջև:

Ի՞նչ իմմեր կան այդոյիսի
քաղրություններ անելու համար:

Սեփականաւորհումը դես
լինի բոլորի համար հասկանա
վերահսկելի. իսկ արդարություն
դեմք է հայատա քնակչության
նե կեսը. Հակառակ դեղիտուն
գործնքացը հնարավորությունը
Վերանկո խաղաքացիական դպր
բազմի կամ նվազագույնը՝ առց
լական դայրյունի: Ներքին խա
խական կայունությունն առաջ
դայնանն է սեփականաւորհու
նորմալ ընթացքի և նոր որակ
կան աստիճանի հասարակա
սեղման համար: Վերջինս, կո
ված քարեփիսումների ընթացք
կարող է այսոյիսի ծեւեր ընդունել:

1. կիսաֆաշիստական-կիսառ
մականացված.

2. անորմալ կատիտայիսական
հասարակություն, որտեղ իշխան
թյան համար դայխարը կվերա
դեսական վարչական և սննդա
կան պահպան է համարվում:

րուս ունեցվածի բալանը աղքա-
չափեր կը նդունի եւ արդյուն
անհամենատ ավելի միշ բան կը
սեփականաւորեիլու. թէ երե
տափույր իրականացվի. առաջ
նելած դասճառներով արդյուն
կունենանք ամեն ինչ. բացի ա
մայ ժողովրդակարական դետոր
նից:

თხალან ჩქმნარების կոմեցիონი վերածելու գործընթացը և դրան ազատի վաշალան գործառույթներից և բյուրոկրատიკան հարթերից և նույնականացներից (լին լիբերալ ցում).

2. Առավելագույնս կրճատել
(առնվազն 80 տոկոսի) դրանց աշխատակազմը, դահլյանելով որ-

ւակի Վարշավան գործառույթներ (Մասնակի լիբերալացում): Խոկ տեղերուս ինքնակառավարման մարմիններին ոնեցվածի դեսական և մունիցիպալ քաժանունվ առ ոռուակի ոնեցվածք, որը նրանք կանորդինեն իրենց հայեցողությամբ՝ սփական բյուջեն կողալու նոյատկով:

Երկու տարերակներով է կննտր-
նացված իշխանությունը կանգնում
է ինքնառշացման առաջ, որը ներ-
կայիս կառավարողների համար
նշանակում է ինքնազդկում իշխա-
նությունից: Այս դայմանը նշան
կկատարեն միայն համադրատա-
խան ճնշման դեղինում, որտեղ եւ
կարեւուկում է ընդդիմուրյան դեր:

կանոնագույքը զուգոյնությունստերի եւ հասարակական կյանքի բոլոր բնագավառներն ընդգրկող համադրագիր է ծագրի. սեփականացնութման գործընթացը միաժամ ունի լրիվ հակառակ ազդեցություն բոլորի, որը կարող է ոչ միայն վարկարձեկի զարաֆարը, այլև ողբերգական հետեւանքներ տեսնեալ Հայաստանի համար. Ինչ կարող է իրեն բոլոր տալ մեծ Ռուսիան, չի կարող իրեն ըստ սառ տաշեցածը Հայ-

Ամենելին չսեւացնելով իշխանությունների անկերծ զգտումները, այնուամենայնիվ կասկածներ են առաջանում, որ Երանել մինչև վերջ չեն հաւաքրկել Հայաստանի դատրազմի մեջ գտնվելու փասբ եւ առաջնորդվել են սնֆականաւորհման միջոցով ինչ-որ կերպ բյուջեի դեֆիցիտը ծածկելու Միջազգային Վայուտային հիմնադրամի տոկոսները ուժափույր փակելու նշադրությամբ, առանց նշածելու հետագա վտանգների մասին:

Եվ կառավարությունը, որ ներկայացրել է դատերազմի դայմաններում սեփականաւորության ծագիրը, և Գերազույն խորհությը, որը հավանություն է սկզի այդ ծագրին, դեմք է բաջ գլուխեն, որ հաւայի շառներով վերոհիշյալ դիտողորյունները, այդ գործընթացը կրեթի այն դիսի դայմանների, որ միակ ճանապարհը կմնա «ըլեյանիզմը» և արդյունքում կլոնենանք Հայաստան առանց Արցախի և որո՞ւս հասրակական կառուցվածք երկրորդ ծեր:

ՍԵՓԱԿԱՆԱԾՆՈՐԾՈՒՄ ԵՎ ... ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԿԱՌ ՊԱՏԵՐԱԶՄ ԵՎ ... ՍԵՓԱԿԱՆԱԾՆՈՐԾՈՒՄ

թայմանը (բացախոսության և ժողովրդականության խորացում), որ դեռքում միայն երկու երկրներ կիասանեն մի փոխգիշումային լուծան, որի փուլերն այսուհետեւ են՝ դատակներացնում. ա) առաջինը նախաճեռնորյամբ հանդիս է զայլի Հայաստանը, որը չեղալ է համարում Գև դեկտեմբերի 1-ի որումը նախադասության միջնորդ կողմի կողմեցի միջոցով կամ անմիջական բանակցություններով Արքեջանի հետ՝ դայամանավորվում են, որ այդ ժամանակին հետեւի զինադադար, ը/ կայուն զինադադարի դահդանում և դրա ուրագործման մնասանիզմների փոխառամածայնեցված ծեւերով կատարել ազգործում, զ) աղաւեցջափակում ուրեղ կվճռվի Լաշինի միջանցիւ արցը, դ) Արցախը դարձնել ենա կողմ կամ բազմակողմ բանակցությունների սուրբնեկ, որտեղ կգտնվի անդրի լուծման փոխգիշումային արքերակ. Ըստ երեսուրին, արդեն ասունացած կլինի կոնֆեյներա-

իայի զաղափարը, որը մեր կաթիռով, այդ օրվա դրույքամբ կիանիսանա լավագույն լուծումը: Այս արեւակը չի ենթադրում, որ ուզական որոշակի հաջողությունները դիվանագիտութեն շամրագրվեն ժամանակին:

Այստեղ մեզ կարող են առարկել, թե առկա իրավիճակում փաստը ունի է, որ եղած կենտրոնացված ամսակարգն է իր հերթին խոչընոտում է տնտեսական վերելիին և այսն ստանել է, թե դատերազնող կրի համար տարածուային կարուսարի դատաճառ կիանիսանա: Անտեղին հավանականությամբ դեմքան այժեր հաւաքի են առել նաեւ ու իրողությունը և նախոնքեւ են

3. Ժողովրդավարական-իրական:

η οντοτητή της απειλώντας την πολιτείαν, στην οποία η πολιτεία είναι έτοιμη να αντέξει την προσπάθειαν της Αγγλίας να την καταστρέψει. Η πολιτεία είναι στην θέση να αντέξει την προσπάθειαν της Αγγλίας να την καταστρέψει.

Մրան ավելանում է նաեւ սփասը, որ ներարկվելով արտադրութիւն ֆինանսական եւ սական ճնշումներին, երբ իշխանության վերին օդակներն ավելացաւ սուրբյականի վորուն են մոտենալիք հարցերին, իսկ ներին օդակների ավելի շուրջ մասնություն ունենալու մասին, բնակչության մասի մեջ կասկածներ են առաջնություն. իսկ ճիշտ են արդյոյն միայն նման դաժան, «ուկայի քարեփոխությունների ունագոյն առաջարկ»:

Այս ամենով հանդերձ ընդունենք, որ ընդիանուր առամբ ներկն խաղաքական կայունուրյուն է:

Այժմ անհրաժեշտություն է առաջանում նժառների վրա դնել հետապնդությունը, այս երեսում սկզբանական գործությունը կապահպանական է:

վրապատճեցիր, զաւառ զարաւանյակներ, որոնք հետապն են զուս անձնական շահեր: Մեր եւույրի համատարած ընունաբեր դեսուրյան բուլուրյակամ դրա խաղաղ բացակայութը աննդատակահարմար են ունում և վայ խնդրի կացնային բողներով լուծումը, առանց ուրագործման սեփականաւորությանը կընթանա ոչ ճիշտ ճանադար: Այս հարցի լուծումը սեփականությունից առաջ կամ զոնե զուգահեռ հսկայական չափութեակի դեսական վարչական սնտեսուրյանն ամրողովովին ձևական լուծումը չկանխելով, հետազոտականակած ավելի բարդ խնդրի է առաջացնելու: Լուծումը կառնաբեր դեսական վարչական երավադապահության աղարատներին տաճած մաֆիոզ խմբներին ունենալով հետապուրույն սեփականաւորություն կամ իր նկատմամբ:

Համակարգը դիմք է ոչ թե պետք կամ հարմարեցնել, այլ առ փուլ վերածենել: Հին ու կայրերի «խնամիական» կառավարությունը է, որ դահլուանվուած աղյուս են կիսատեսական ու սամաֆիոզ կիսալեզար կառույցը: Հենց այստեղ է բաժնված, կարծիքով, տեսականության ու հասարակության կառույցները:

մար ամենամեծ վտանգը:

1. Վեցնականառես տվյալ

«Արամ Խաչատրյան»
Մեծ Դամերգաստահ

3-ՐԴ ՀԱՄԵՐԳԱՎԾՔԱՆ
4485-4486 Հայոց Թվական
Երեսանի սիմֆոնիկ նվազախոմ
Գեղարվեստական դեկալար և
գլխավոր դիրիժոր

ՀՈՐԻՍ ՃԳՆԱՎՈՐՅԱՆ
Համերգաւորակի հովանավորն է
Հայ Բարեզործական Ընդհանուր
Միությունը
Նոր համերգաւոր Հայաստանի
և Ափսուսի պիրիծութիւն

Ա Ծպանուր լիստանար
մասնակցությամբ
29 նոյեմբեր
Առլիզանց Ամադեոս Մոցարտ.
Նախնական «Ֆիզարոյի
ամուսնությունը» օդեայից
Յան Սիբէլյոս.

համար
(Ժաննա Տոննազանյան-
Նաբերեժնին Թելի)

Հյուղի Վան Բերհովն.
Սիմֆոնիա թիվ 3
Դիրիջոր՝ Գևորգ Մուրադյան
Ակիզը ժամը 14.00 ին:

Խայտաշխատ - համարվածարք
տնօսություն, ամեն օր ժամը 11-18 ր.

